

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. N. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2015, č. j. MV-134171-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2016, č. j. 30 A 155/2015 – 66, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 1. 10. 2015, č. j. MV-134171-3/SO-2015. Daným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 19. 6. 2014, č. j. OAM-1735-19/ZR-2013, jímž bylo podle § 77 odst. 2 písm. a) a písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušeno stěžovatelovo povolení k trvalému pobytu a současně podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování z území v délce 30 dnů od nabytí právní moci daného rozhodnutí.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že v důsledku vykonatelnosti správního rozhodnutí přichází o pobytové oprávnění na území ČR, musí z ČR vycestovat, aby se zde vyhnul nelegálnímu pobytu a maření výkonu úředního rozhodnutí, čímž mu hrozí bezprostřední újma. V této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100. Zmiňuje také právo na spravedlivý proces, k němuž patří i možnost osobně se účastnit soudního řízení a být v pravidelném osobním kontaktu se svým zástupcem. Dodává, že jeho předchozí pobyt na území ČR a veškeré zde vytvořené zázemí je naprosto zásadní skutečností pro možný

vznik nepoměrně větší újmy na jeho straně v případě vynucení povinnosti vycestovat v případě nepřiznání odkladného účinku, zatímco jeho přiznáním nebude žádné jiné osobě způsobena újma.

[3] Žalovaná nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku. Namítá, že nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho přiznání, i to, že stěžovatele je odůvodněn pouze v obecné rovině. Není konkrétně uvedeno ani prokázáno, že stěžovateli hrozí v souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí vznik reálné a závažné újmy. Dodává, že krajský soud nepřiznal odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí žalované.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2

až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto on. Musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní.

[7] K odůvodnění stěžovatele je nutno dodat, že rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu nemá za následek povinnost okamžitého opuštění ČR. Tato povinnost může být spojena až s rozhodnutím o vyhoštění.

[8] Pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být dle konkrétních okolností nezbytné, aby mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne sp. zn. 5 As 73/2011.

pokračování

[9] Přiznání odkladného účinku však nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě je rozpor mezi ochranou před nepřiměřeným zásahem do života jednotlivce a zájmem na ochraně společnosti před kriminalitou a dalšími protispolečenskými jevy. Dle soudní praxe je třeba použít test proporcionality a zvážit, co převažuje.

[10] Ze spisu plyne, že stěžovatel byl nejprve odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce pět let za trestný čin zkrácení daně, poplatku nebo povinné platby dle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. a) a odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. V době, kdy byl podmíněně propuštěn, se dopustil trestné činnosti podruhé a byl odsouzen k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody v délce devět let.

[11] Stěžovatel se dopustil závažné trestné činnosti, navíc opakovaně. Existuje reálná hrozba, že by mohl i v budoucnu závažným způsobem porušovat právní předpisy ČR.

[12] V tomto případě je nutné upřednostnit důležitý veřejný zájem na ochraně společnosti před kriminalitou a dalšími protispolečenskými jevy před složkou veřejného zájmu spočívajícího v ochraně před nepřiměřenými zásahy do života jednotlivce.

[13] Podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být naplněny kumulativně, aby mohl být přiznán odkladný účinek kasační stížnosti.

[14] Z důvodu nenaplnění druhé podmínky soud návrhu nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[15] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu